

ONTWERP VAN DECREET HOUDENDE DE VERPLICHTING VOOR BEPAALDE ORGANISATIES OM EEN UITTREKSEL UIT HET STRAFREGISTER ALS VERMELD IN ARTIKEL 596, TWEDE LID, VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING, TE CONTROLEREN VOOR BEPAALDE NIEUWE MEDEWERKERS

Dit decreet legt de verplichting op aan bepaalde organisaties om aan de hand van een uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, het goed en zedelijk gedrag van een nieuwe medewerker, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt, te controleren.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

Dit ontwerp van decreet vloeit voort uit de beleidsmatige doelstelling, opgenomen in het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 13 oktober 2020 (VR 2020 2310 DOC.1157/4ter) en de resolutie van 4 juli 2018 betreffende voorstellen voor het versterken van de beleidsdomeinoverschrijdende aanpak tegen grensoverschrijdend gedrag (*Parl.St.*, VI.Parl. 2017-2018, nr. 1629/4).

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Seksueel grensoverschrijdend gedrag is de overkoepelende term voor situaties waarin iemand geconfronteerd wordt met seksuele handelingen of overgehaald, gemanipuleerd of gedwongen wordt om seksuele handelingen te verrichten zonder dat die persoon dat zelf wil. Sensoa omschrijft seksueel grensoverschrijdend gedrag als volgt: "Seksueel grensoverschrijdend gedrag en de bijhorende ervaringen van de betrokkenen gaat over gebeurtenissen zonder of met fysiek contact: zien van of geconfronteerd worden met seksueel gedrag, seksuele opmerkingen, aanraken, zoenen, uitkleden, penetratie. Het gaat zowel om directe als om mediagerelateerde ervaringen (pikante foto's ongewenst doorsturen bijvoorbeeld)".

Het is daarbij ook belangrijk om te verwijzen naar de sterke opkomst van nieuwe fenomenen van seksueel grensoverschrijdend gedrag, zoals sexting en online misbruik.

De gezags-, leidende- of vertrouwenspositie die volwassenen hebben tegenover minderjarigen, maakt dat deze groep bijzonder kwetsbaar is voor seksueel grensoverschrijdend gedrag. De gevolgen voor minderjarige slachtoffers zijn bovendien ernstiger dan bij meerderjarigen omdat het vertrouwen in anderen en in zichzelf ondermijnd wordt. Beschadiging van de vertrouwensband heeft voor het kind enorme negatieve gevolgen op psychisch vlak en kan leiden tot emotionele problemen en gedragsproblemen. Onderzoek toont een sterk verband tussen de –

psychische én lichamelijke – gezondheid van volwassenen en de hier genoemde negatieve emotionele ervaringen in de jeugd- of kindertijd.

Hoewel meisjes vaker slachtoffer zijn en jongens vaker pleger, mogen we mannelijke slachtoffers en vrouwelijke daders niet uit het oog verliezen. Daarnaast is de pleger in de meeste gevallen een bekende, vooral iemand uit het gezin of de familie, of iemand uit de naaste omgeving. Vaak start het proces van grensoverschrijdend gedrag met 'grooming': op een bewuste manier wordt eerst het vertrouwen van het slachtoffer en van de omgeving gewonnen.

Uit cijfers blijkt dat minderjarigen vaak geconfronteerd worden met seksueel grensoverschrijdend gedrag en misbruik. In 2011 bevroeg het Kinderrechtencommissariaat 1925 kinderen en jongeren over die thematiek. De conclusie in het rapport 'Geweld, gemeld en geteld' van het Kinderrechtencommissariaat luidde als volgt: "(...) binnen de schoolcontext wordt ongeveer 33% van de leerlingen met seksueel overschrijdend gedrag geconfronteerd. Naar de populatie toe betekent dit dat ongeveer 180.000 leerlingen te maken krijgen met ongewenste lichamelijke aanrakingen, met aanrakingen van geslachtsdelen of met ongewenst kussen. Binnen het gezin blijkt 7% van de minderjarigen ervaring te hebben met de verschillende vormen van seksueel overschrijdend gedrag. Om en bij de 27.000 kinderen en jongeren worden tegen hun zin begluurd, aangeraakt of seksueel geïntimideerd. Binnen de sportsector is dat 10%, binnen jeugdbewegingen 3%."

In 2018 vond er hierop een vervolgonderzoek plaats, uitgevoerd door Hogeschool UCLL. In de literatuurstudie in het kader van seksueel grensoverschrijdend gedrag binnen sportverenigingen en jeugdbewegingen staat te lezen dat plegers vaak coaches of leiders zijn die, net als in het onderwijs, succesvol en populair zijn bij kinderen en jongeren en het vertrouwen genieten van collega's en ouders (Slotboom e.a., 2012). Uit de resultaten van het onderzoek zelf blijkt dat 16,2% van de jongeren het afgelopen jaar slachtoffer is geweest van één of meerdere vormen van seksueel grensoverschrijdend gedrag en geweld op school, 7,8% in de jeugdbeweging en 6,8% in de sportclub. In ongeveer een derde van de gevallen (32,6% in school en 36% bij de jeugdbeweging en sport) was de dader een volwassene.

Van de kinderen die in 2019 bij een vertrouwenscentrum kindermishandeling werden gemeld, ging het bij 17,5% om een melding voor seksueel misbruik, meer bepaald om 1.674 van de 9.554 gemelde kinderen. In het Sexpertonderzoek (Buysse e.a., 2013) verklaart 16,6% van de bevraagde Vlamingen dat ze seksueel grensoverschrijdend gedrag meemaakten voor 18 jaar en 8,1% na 18 jaar. Ook 28% van de slachtoffers die zich sinds eind 2017 aanmeldden bij de Zorgcentra na Seksueel Geweld zijn minderjarig.

In de politiestatistiek zien we een gelijkaardige verhouding. In 2019 ging het in 3.773 van de 9.056 registraties van klachten in verband met verkrachtingen en aanranding om een minderjarig slachtoffer. Dat is 41,6% van het totaal aantal klachten. Dit is zelfs maar het topje van de ijsberg. Ondanks dat dankzij onder andere de metoo-beweging de voorbije jaren meer en meer slachtoffers durven getuigen over wat hen overkomen is, wordt naar schatting 90% van de gevallen van seksueel geweld niet aangegeven.

Om de strijd tegen dit probleem aan te gaan is preventie, naast het correct reageren op het gedrag, van cruciaal belang. Het is dan ook een belangrijke pijler in het actieplan ter bestrijding van seksueel geweld. Inzetten op preventie is belangrijk, maar niet altijd even gemakkelijk. Het aanpakken van grensoverschrijdend gedrag vereist immers ook een mentaliteitswijziging in de samenleving. Er moet gewerkt worden aan een cultuur waarin gemakkelijker kan worden gepraat over gevoelens, seksualiteit en problemen. Slachtoffers moeten daarbij de taal en

ruimte krijgen om te praten over hun ervaringen en ze moeten een warme omgeving vinden waarin met het nodige respect geluisterd wordt naar hun verhalen. Die omslag kan er uiteraard niet alleen vanuit acties van de overheid komen, maar de Vlaamse overheid moet wel haar steentje bijdragen en in die problematiek een voortrekkersrol spelen.

Op 4 juli 2018 keurde het Vlaams Parlement de resolutie betreffende voorstellen voor het versterken van de beleidsdomeinoverschrijdende aanpak tegen grensoverschrijdend gedrag goed (*Parl.St.*, VI.Parl. 2017-2018, nr. 1629/4). Het Vlaams Parlement vraagt in de resolutie aan de Vlaamse Regering om

"het uittreksel van het strafregister 569-2, het model bestemd voor het uitoefenen van een activiteit in contact met minderjarigen (artikel 569, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering) te verplichten voor werknemers die in loondienst zijn of als zelfstandige werken én die een verantwoordelijkheid dragen over minderjarigen" (*Parl. St.*, VI.Parl. 2017-2018, nr. 1629/4, p. 4, 11°).

Bovendien verwijst zowel het Comité voor de rechten van het Kind in zijn slotbeschouwingen bij het rapport aan België¹ als het verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (het verdrag van Lanzarote)² naar de nood naar het nemen van dergelijk initiatief waarbij personen veroordeeld voor misbruik van kinderen geen contact hebben met kinderen in hun professionele hoedanigheid.

Tot op heden werd echter geen initiatief genomen om deze vraag om te zetten in wetgeving. Daarom werd deze actie, naast zeventig andere acties, vervolgens ook opgenomen in het Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld, dat goedgekeurd is door de Vlaamse Regering op 13 oktober 2020 (VR 2020 2310 DOC.1157/4ter). Voor dit plan sloegen de ministers van Onderwijs, Cultuur, Sport, Media, Jeugd, Welzijn, Volksgezondheid, Gezin, Binnenlands Bestuur, Integratie en Inburgering, Gelijke Kansen en Mobiliteit, onder coördinatie van de minister van Justitie en Handhaving, de handen in elkaar. Want de strijd tegen seksueel geweld moet in alle beleidsdomeinen een prioriteit zijn. Dit plan vertrekt vanuit de noden van het slachtoffer en beoogt een beleidsdomeinoverschrijdende aanpak. De actie werd in dit actieplan als volgt opgenomen:

"Er wordt onderzocht of via een horizontaal wetgevend initiatief het uittreksel van het strafregister 596-2, het model bestemd voor het uitoefenen van een activiteit in contact met minderjarigen (artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering) verplicht kan gemaakt worden voor werknemers die in loondienst zijn of als zelfstandige werken én die een verantwoordelijkheid dragen over minderjarigen en welke rol dit kan spelen in het bijdragen tot een integraal en degelijk integriteitsbeleid."

Dit ontwerp van decreet betreft de uitwerking van deze actie.

Er is sprake van een controle van het uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering. Artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering bepaalt:

¹ "Het Comité beveelt aan dat de Verdragsstaat kinderen beschermt tegen verder misbruik door ... ervoor te zorgen dat personen die veroordeeld zijn voor misbruik van kinderen worden verhinderd contact te hebben met kinderen in hun professionele hoedanigheid."

² Elke Partij neemt de wetgevende of andere maatregelen, in overeenstemming met haar nationale recht, die nodig zijn om ervoor te zorgen dat in de voorwaarden voor toegang tot de beroepen waarbij men regelmatig in aanraking komt met kinderen waarborgen zijn ingebouwd dat de kandidaten voor deze beroepen nooit zijn veroordeeld wegens seksuele uitbuiting of seksueel misbruik van kinderen.

"Wanneer het uittreksel wordt aangevraagd ten einde toegang te krijgen tot een activiteit die onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen valt, vermeldt het uittreksel behalve de veroordelingen en de beslissingen bedoeld in het eerste lid, ook de beslissingen bedoeld in artikel 594, 4° tot 6°, de veroordelingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 1° en 17°, en de beslissingen bedoeld in artikel 590, eerste lid, 2°, 4°, 5° en 16°, voor feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige en voor zover dit een constitutief element van de inbreuk is of de straf verzwart. De gemeentelijke administratie vermeldt bovendien of de betrokkene het voorwerp uitmaakt van een verbod om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, uitgesproken door een rechter of een onderzoeksgerecht met toepassing van artikel 35, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. Het verbod dient op het uittreksel te worden vermeld tot op het moment dat de daarop volgende rechterlijke uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen."

Bijlage 3 van de omzendbrief nr. 204 betreffende uittreksels van het strafregister, uitgevaardigd door de federale minister van Justitie bepaalt welke zaken wel of niet vermeld worden op het uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid Sv. ('minderjarigenmodel'):

Op uittreksels toe te passen regels voor uitwissing/niet-vermelding model 596.2 Sv.

Regel 1: worden in dit model **nooit vermeld:**

1. de veroordelingen tot een werkstraf
2. vervallenverklaringen en maatregelen uitgesproken conform art. 63 van de wet betreffende de jeugdbescherming
3. arresten van herstel in eer en rechten en de ter zake doende veroordelingen
4. minnelijke schikkingen die tot het verval van de strafvordering leiden
5. vrijspraken
6. veroordelingen die tot amnestie hebben geleid
7. veroordelingen die in laatste aanleg zijn gewezen en nietig verklaard tengevolge van een cassatieberoep of een vordering tot herziening
8. beslissingen tot intrekking
9. veroordelingen uitgesproken op grond van een later opgeheven bepaling

Regel 2: vonnissen minder dan 3 jaar voor datum uittreksel uitgesproken:

moeten allemaal worden vermeld (eenvoudige schuldigverklaringen, politieveroordelingen, correctionele veroordelingen en criminele veroordelingen)

- +**
- opschortingen van de uitspraak voor feiten die ten opzichte van een minderjarige werden gepleegd
 - interneringen voor feiten die ten opzichte van een minderjarige werden gepleegd
 - terbeschikkingstellingen van de regering (strafuitvoeringsrechtbank) en internering genomen ten aanzien van recidivisten, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten voor feiten die ten opzichte van een minderjarige werden gepleegd
 - buitenlandse beslissingen voor feiten die ten opzichte van een minderjarige werden gepleegd

Regel 3: vonnissen meer dan 3 jaar geleden uitgesproken:

a. worden steeds vermeld:

1. de gevangenisstraffen van meer dan 6 maanden
2. de geldboetes van meer dan 500 euro voor andere strafbare feiten dan het wegverkeer (K.B. 13 maart 1968)

b. worden vermeld:

1. de veroordelingen bij eenvoudige schuldigverklaring
2. de gevangenisstraffen tot (en met) 6 maanden
3. de geldboetes tot (en met) 500 euro
4. de geldboetes op grond van de door het K.B. van 16 maart 1968 (wegverkeer) gecoördineerde wetten
5. buitenlandse beslissingen
6. opschortingen van de uitspraak
7. interneringen
8. terbeschikkingstellingen van de regering (strafuitvoeringsrechtbank) en internering genomen ten aanzien van recidivisten, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten
9. Verbod om in contact te treden met minderjarigen uitgesproken door een onderzoeksrechter (tot op het ogenblik dat de onderzoeksrechter dit verbod opheft)

alleen indien

- die veroordelingen worden uitgesproken voor feiten die ten opzichte van een minderjarige werden gepleegd
- of indien een vervallenverklaring van meer dan drie jaar in verband met minderjarigen werd uitgesproken in het vonnis (1)

(1) - ontzetting van het recht om deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt (art. 382bis a S.W.)
- ontzetting van het recht om deel uit te maken van elke instelling of vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht (art. 382bis b S.W.)

Beleidsmaatregelen en doelstelling

In het ontwerpdecreet wordt algemeen en beleidsdomeinoverschrijdend, conform het hogervermelde Vlaams actieplan ter bestrijding van seksueel geweld en de resolutie van 4 juli 2018 betreffende voorstellen voor het versterken van de beleidsdomeinoverschrijdende aanpak tegen grensoverschrijdend gedrag, de verplichting opgelegd aan bepaalde organisaties om bij de aanstelling van elke nieuwe medewerker (inclusief vrijwilligers) het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt, te controleren. Deze controle is enkel vereist indien de activiteit van de medewerker voor de organisatie valt onder opvoeding, psychomedisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen, wat neerkomt op het toepassingsgebied van artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, en indien de medewerker op structurele basis rechtstreeks contact heeft met minderjarigen. De controle zal gebeuren aan de hand van het uittreksel uit het strafregister, als vermeld in artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering.

De gedetailleerde toelichting bij deze beleidsmaatregel is terug te vinden in de artikelsgewijze bespreking.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact

Er werd een kind- en jongereneffectrapport (JoKER) opgemaakt, dat als bijlage is toegevoegd.

Met dit decreet wordt aan kinderen en jongeren een grotere bescherming geboden tegen grensoverschrijdend gedrag door begeleiders in de betrokken organisaties. Het biedt organisaties een decretale basis voor en een belangrijk instrument in hun preventiebeleid. Het decreet biedt hiermee ook een antwoord op belangrijke internationale verwachtingen m.b.t. kinderrechten.

Voor een beperkt aantal jongeren die zelf kandidaat zouden zijn om als begeleider te gaan werken of als vrijwilliger te engageren, kan het wel een, soms onterechte, drempel betekenen. Bij de invoering van het decreet is communicatie over wat een uittreksel uit het strafregister wel of niet omvat en vooral hoe organisaties daarmee moeten omgaan, daarom uiterst belangrijk.

Het ontwerpdecreet biedt een evenwicht tussen de bescherming van kinderen en jongeren, en de inbreuk op het privéleven en het recht van arbeid van toekomstige (jonge) begeleiders. Bij een vrijwillig engagement kan het voor sommige jongeren een vrij hoge drempel betekenen.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel

Voorliggend ontwerp van decreet bevat de verplichting voor organisaties om bij de aanstelling van elke nieuwe medewerker het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt, te controleren. Deze controle is enkel vereist indien de activiteit van de medewerker voor de organisatie valt onder opvoeding, psychomedisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen, en indien de medewerker op structurele basis rechtstreeks contact heeft met minderjarigen. Die controle zal gebeuren aan de hand van het uittreksel uit het strafregister, vermeld in artikel 596, tweede lid van het Wetboek van Strafvordering, dat door de betrokken persoon bij aanstelling dient te worden voorgelegd aan de organisatie. Vanuit die optiek is er een zekere

impact op het recht op privéleven en het recht op arbeid, maar die is – op basis van wat volgt – legitiem, geschikt, noodzakelijk en evenredig.

Deze maatregel streeft zeker een legitiem doel na, met name de bescherming van minderjarigen, het bevorderen van hun persoonlijke veiligheid en de voorkoming van grensoverschrijdend gedrag t.a.v. minderjarigen.

Door een controle van het uittreksel uit het strafregister, vermeld in artikel 596, tweede lid, Sv., wordt vermeden dat personen, die bepaalde veroordelingen hebben opgelopen of een verbod hebben om een activiteit uit te oefenen die hem in contact zou brengen met minderjarigen, waardoor zij geen goed en zedelijk gedrag, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt, vertonen, zouden kunnen worden aangesteld voor een functie waardoor zij in contact treden met minderjarigen. In die zin in de maatregel zeer geschikt en bovendien complementair met de omzendbrief van het College van Procureurs-generaal nr. 08/2014 houdende Mededeling van opsporingsonderzoeken, vervolgingen en veroordelingen van ambtenaren, en personen die taken van openbaar belang waarnemen of die functies uitoefenen die doorgaans een gezagsrelatie met minderjarigen of kwetsbare personen impliceren.

De maatregel is vervolgens ook noodzakelijk om de lacune die de voormelde omzendbrief bevat, op te vullen. De mededeling van een veroordeling op basis van de omzendbrief zal niet gebeuren indien de betrokkene pas na een eventuele veroordeling wordt tewerkgesteld in een organisatie die op minderjarigen gericht is. Wel moet worden benadrukt dat dit ontwerp van decreet geen alleenstaand initiatief is. Zo dient gewezen te worden op de zeventig andere acties die opgenomen zijn in het Vlaams Actieplan ter bestrijding van seksueel geweld. Deze verplichting betreft slechts één schakel binnen een ruimer en omvattender integraal integriteitsbeleid. De verplichting betreft in dat kader een instrument, een hulpmiddel om een ruimer integraal integriteitsbeleid te realiseren. Ook binnen heel wat Vlaamse sectoren bestaan op organisatieniveau allerhande regelgeving, deontologische kaders en codes, vormingen initiatieven en/of praktijken met het oog op het voeren van een kwaliteitsvol en integraal integriteitsbeleid. Daarnaast is het bijvoorbeeld aangewezen dat op het federale niveau in een sensibilisering van strafrechters wordt voorzien met het oog op de toepassing van een beroepsverbod als bijkomende straf op basis van artikel 382bis Sw. Het uitspreken van dergelijk beroepsverbod vereist nog steeds het opvragen en controleren van een uittreksel uit het strafregister, maar maakt de controle door de organisaties wel eenvoudiger.

De maatregel grijpt slechts in beperkte mate in op het recht op privéleven. Het uittreksel uit het strafregister kan ook enkel met het oog op deze controle worden aangewend en dient daarna vernietigd te worden. Daarnaast bepaalt artikel 6 van het ontwerp van decreet een aantal waarborgen ter bescherming van het recht op privéleven van de betrokkene. Omwille van deze redenen kan de maatregel als proportioneel worden beschouwd. Ter waarborging van het recht op privéleven wordt aan de Vlaamse Toezichtcommissie advies gevraagd omtrent dit ontwerp van decreet.

De maatregel grijpt in bepaalde mate in op het recht op arbeid, aangezien de controle van het uittreksel uit het strafregister ertoe kan leiden dat bijvoorbeeld een sollicitant die in beginsel in aanmerking komt voor een bepaalde functie, toch niet aangeworven zou worden omwille van bepaalde veroordelingen. Het weren van zo'n sollicitant kan echter niet als een bijkomende straf worden beschouwd. Op basis van de controle van het uittreksel uit het strafregister kan de aanstellende organisatie de afweging maken dat de betrokkene niet de meest geschikte kandidaat is voor de functie. Het ontwerp van decreet zorgt ervoor dat organisaties over alle relevante informatie daartoe kunnen beschikken.

Budgettaire impact

Het ontwerp van decreet heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel

De bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen is zeer beperkt. Aangezien uittreksels uit het strafregister door particulieren in principe worden aangevraagd bij de lokale besturen, is het mogelijk dat de toepassing van dit ontwerp van decreet in zeer beperkte mate de werklast van de lokale besturen verhoogt.

Voor Brussel is er geen specifieke impact. Dit ontwerp van decreet is van toepassing op organisaties die vallen onder de bevoegdheid van de Vlaamse gemeenschap, met name op organisaties die uitsluitend in het Nederlands worden geleid en beheerd (unicommunautaire instellingen).

Implementatie

Het ontwerp van decreet voorziet in een normale inwerkingtreding. Het decreet zal op de tiende dag na publicatie in het Belgisch Staatsblad in werking treden.

C. Totstandkomingsprocedure

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Alle artikelen hebben zowel betrekking op gemeenschapsaangelegenheden als op gewestaangelegenheden, aangezien alle artikelen van toepassing zijn op organisaties die onder de bevoegdheid vallen van de Vlaamse Gemeenschap dan wel het Vlaams Gewest, naargelang de betreffende sector waarin de organisatie zich bevindt.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Aangezien de organisaties, beoogd in artikel 2, zowel organisaties vallende onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap, als organisaties vallende onder de bevoegdheid van het Vlaams Gewest, kunnen betreffen, heeft dit decreet betrekking op zowel gewest- als gemeenschapsaangelegenheden.

Artikel 2

Artikel 2 bepaalt het toepassingsgebied van het decreet, met name op welke organisaties het decreet van toepassing is. Voor de omschrijving van het toepassingsgebied wordt gebruik gemaakt van het toepassingsgebied van het uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid, van het Wetboek van Strafvordering, het 'minderjarigenmodel'. Het decreet is van toepassing op organisaties die een activiteit aanbieden die valt onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kinderbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen. Door de omschrijving uit artikel 596, tweede lid Sv. over te nemen, wordt enerzijds vermeden dat het toepassingsgebied uit artikel 596, tweede lid Sv. zou worden overschreden, waardoor men dergelijk uittreksel uit het strafregister zou opvragen

terwijl het Wetboek van Strafvordering hierin niet voorziet. Anderzijds wordt vermeden dat bepaalde organisaties niet gevat zouden worden door dit decreet, terwijl een controle op basis van het uittreksel uit het strafregister wel aangewezen zou zijn.

Er is bewust voor gekozen om het toepassingsgebied op een algemene wijze te omschrijven. Een limitatieve opsomming van organisaties is steeds beperkend en leidt tot ongewenste uitsluitingen van organisaties. Een algemene omschrijving laat ook toe dat het decreet steeds actueel blijft en dat het decreet niet voortdurend dient te worden aangepast.

Hierbij wordt wel een indicatieve oplistings gegeven van organisaties die gevat worden door de toepassing van het decreet, voor zover ze activiteiten aanbieden die vallen onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd, kindbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen. Deze oplistings is louter indicatief en illustratief:

- jeugdhulpvoorzieningen;
- diensten voor pleegzorg;
- VAPH-voorzieningen;
- thuiszorgvoorzieningen;
- adoptiediensten;
- kinderopvang van baby's en peuters;
- organisaties die buitenschoolse activiteiten organiseren;
- consultatiebureaus van Kind en Gezin (Opgroeien);
- vertrouwenscentra Kindermishandeling;
- sportorganisaties;
- jeugdverenigingen;
- centra voor leerlingenbegeleiding;
- centra voor algemeen welzijnswerk;
- ondersteuningscentra jeugdzorg;
- de sociale dienst jeugdrechtbank;
- centra voor geestelijke gezondheidszorg;
- inloopteams;
- gemeenschapsinstellingen;
- centra voor ontwikkelingsstoornissen;
- justitiehuisen;
- organisaties uit de brede cultuursector;
- onderwijsinstellingen.

Artikel 3

Artikel 3 bevat de eigenlijke verplichting. Deze is zo omschreven dat het voorleggen van het uittreksel uit het strafregister niet de kernverplichting betreft, maar louter het middel. Organisaties zijn ertoe gehouden om het goed en zedelijk gedrag te controleren, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang van minderjarigen inhoudt. Er wordt een specifieke nadruk gelegd op het gedrag ten aanzien van minderjarigen. Dat is het kwalitatief criterium dat de organisatie dient te controleren. Van belang is om te benadrukken dat met dit criterium niet louter het controleren op zedenfeiten ten aanzien van minderjarigen beoogd wordt, maar dat 'onberispelijk gedrag' een ruimere toepassing kent.

In het eerste lid worden de voorwaarden bepaald waaraan cumulatief voldaan moet zijn opdat de controle dient doorgevoerd te worden.

1° De controle dient enkel doorgevoerd te worden indien de activiteit van de betrokken medewerker die hij voor de organisatie zal uitoefenen, valt onder opvoeding, psycho-medisch-sociale begeleiding, hulpverlening aan de jeugd,

kinderbescherming, animatie of begeleiding van minderjarigen, wat opnieuw neerkomt op de omschrijving uit artikel 596, tweede lid, Sv. Het is niet noodzakelijk dat de activiteiten uitsluitend op minderjarigen gericht zijn. Indien een deel van het doelpubliek van de activiteiten minderjarigen zijn, zal het decreet van toepassing zijn.

2° De controle dient enkel te worden doorgevoerd voor nieuwe medewerkers die op structurele basis rechtstreeks contact zullen hebben met minderjarigen. Onder deze twee noodzakelijke voorwaarden wordt verstaan:

- op structurele basis: indien een medewerker slechts zeer uitzonderlijk in contact komt met een minderjarige, is de controle niet vereist. 'Op structurele basis' moet steeds in het kader van de aanstelling (de eenzijdige benoeming of overeenkomst) worden geïnterpreteerd. Het is niet omdat een overeenkomst slechts van korte duur is, dat er geen sprake kan zijn van 'contact op structurele basis'. In het kader van bijvoorbeeld een weekcontract van een vervangingsleerkracht zal het contact met zijn/haar minderjarige leerlingen intensief zijn en zal dat contact sowieso moeten worden beschouwd als 'contact op structurele basis', ondanks het feit dat het maar een overeenkomst voor één week betreft. Voor wat vrijwilligers betreft, kijken we hier in eerste instantie naar vrijwilligers met een overeenkomst.
- Rechtstreeks contact: dit bijkomend criterium wordt opgelegd omdat het risico op bv. grensoverschrijdend gedrag zo goed als onbestaande is indien er geen rechtstreeks contact is met minderjarigen. Een beleidsmedewerker of adviseur die wel betrokken is bij de organisatie van begeleiding van minderjarigen, maar in de praktijk niet met minderjarigen in aanraking komt, valt bijvoorbeeld niet onder de verplichting. Ook de presentatie van een artistiek product zoals een theatervoorstelling aan een minderjarig publiek valt zo niet onder de verplichting. Tot slot moet worden benadrukt dat ook online contact met minderjarigen als rechtstreeks contact kan worden beschouwd.

3° De verplichting om het uittreksel uit het strafregister te controleren geldt enkel voor medewerkers die op het ogenblik van de aanstelling meerderjarig zijn. De kans dat een minderjarige kandidaat-medewerker een veroordeling heeft opgelopen die ertoe leidt dat hij niet zou kunnen worden aangesteld, is dermate klein, dat de administratieve last niet opweegt t.a.v. het minieme risico. Immers, de enige veroordelingen die op het uittreksel uit het strafregister van de minderjarige zouden worden vermeld, betreffen veroordelingen na uithandengeving, wat sowieso slechts vanaf de leeftijd van 16 jaar en enkel voor zware misdrijven mogelijk is. De kans dat zo'n persoon vóór de leeftijd van 18 jaar een overeenkomst, zoals bedoeld in dit decreet, sluit, is miniem.

4° de betrokken persoon wordt door middel van een overeenkomst of een eenzijdige benoeming aangesteld. Daarmee worden minstens volgende personen en contracten beoogd:

- medewerkers die via een arbeidsovereenkomst, zoals vermeld in artikel 2 en 3 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, worden aangeworven, m.a.w. arbeiders en bedienden;
- medewerkers die via een overeenkomst inzake verenigingswerk, zoals vermeld in artikel 6 van de wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk, worden aangeworven;
- medewerkers die eenzijdig benoemd worden, m.a.w. statutaire ambtenaren;
- zelfstandigen waarmee een overeenkomst wordt afgesloten, behoudens de uitzonderingen vermeld in artikel 4 (zie de artikelsgewijze bespreking bij artikel 4 voor meer toelichting);

- vrijwilligers als vermeld in artikel 3, 2°, van de wet van 3 juli 2005 betreffende de rechten van vrijwilligers die voor hun prestaties als vrijwilliger een overeenkomst sluiten.

Bij dergelijke overeenkomsten is het niet relevant of de overeenkomst met de natuurlijke persoon zelf, dan wel met een rechtspersoon (vennootschap, vzw,...) wordt gesloten. Van belang is de betrokken persoon die activiteiten zal verrichten in de organisatie, niet het statuut van de contractspartner.

Het tweede lid van artikel 3 vermeldt het middel dat wordt aangewend om de controle te kunnen voorleggen, met name het uittreksel uit het strafregister als vermeld in artikel 596, tweede lid Sv., het 'minderjarigenmodel'. Het uittreksel uit het strafregister dat wordt voorgelegd, mag maximaal één maand oud zijn op het ogenblik van het voorleggen.

Daar wordt nog aan toegevoegd dat een gelijkaardig document ook in aanmerking kan worden genomen indien dat verleend is door een andere lidstaat van de Europese Unie of door een andere staat die ermee gelijkgesteld is op vlak van toegang tot het uitoefenen van beroepswerkzaamheden.

Artikel 3 heeft tot gevolg dat de organisaties een discretionaire bevoegdheid hebben bij de beoordeling van het uittreksel uit het strafregister. Een persoon met een strafblad is niet hoe dan ook een gevaar voor minderjarigen. Sommige vermeldingen op dit uittreksel hebben mogelijks geen invloed op de omgang met minderjarigen, bijvoorbeeld een zware verkeersovertreding of een kleine diefstal in de jeugdige jaren, en is het niet vereist dat betrokkenen omwille daarvan niet zouden kunnen worden aangesteld. Als maatschappij moeten we personen met een strafblad de kans kunnen geven om zich te herpakken en te re-integreren. Een blanco strafregister is daarom niet vereist. Wel moet worden nagegaan of de vermeldingen op het uittreksel uit het strafregister ertoe leiden dat er geen sprake meer is van goed en zedelijk gedrag, wat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt.

Deze beoordeling zal niet steeds eenvoudig te maken zijn. Het derde lid van artikel 3 geeft daarom enkele richtlijnen. Bij de beoordeling aan de hand van het uittreksel uit het strafregister wordt met een aantal aspecten rekening gehouden:

- contextuele gegevens: dit kunnen contextuele gegevens zijn met betrekking tot feiten waarvoor men veroordeeld is, die ertoe leiden dat een veroordeling mogelijks toch niet als problematisch wordt beschouwd voor de aanstelling van de betrokkene. Zo zal een veroordeling voor verkoop van drugs aan minderjarigen mogelijks niet als problematisch worden ervaren bij de aanwerving van een ervaringsdeskundige rond druggebruik in een jeugdhulpvoorziening. Maar even goed kunnen het contextuele gegevens met betrekking tot het verdere levensverloop van de betrokkene zijn, of een specifieke context van de functie waarvoor de betrokkene wordt aangeworven.
- Het tijdsverloop sinds een mogelijke veroordeling: Een jeugdfout kan – maar hoeft niet noodzakelijk – op latere leeftijd voor het uitoefenen van een job zonder belang zijn geworden.
- het feit of het gaat een veroordeling wegens feiten gepleegd ten aanzien van een minderjarige: een veroordeling heeft niet noodzakelijk een invloed op het gedrag ten aanzien van minderjarigen. Zo is het mogelijk dat een veroordeling wegens fraude niet als problematisch wordt beschouwd om daarna een job uit te oefenen waarbij de betrokkene in contact komt met minderjarigen.

Op de discretionaire bevoegdheid van de organisaties bestaat een uitzondering, met name indien het uittreksel uit het strafregister een bijkomende straf als vermeld in artikel 382bis, eerste lid, 2° of 3°, van het Strafwetboek vermeldt. Artikel 382bis van het Strafwetboek bepaalt:

Art. 382bis. *Onverminderd de toepassing van artikel 382 kan elke veroordeling wegens feiten bedoeld in de artikelen 371/1 tot 377, 377quater, 379 tot 380ter, 381 en 383 tot 387, gepleegd op de persoon van een minderjarige of met zijn deelneming, de ontzetting meebrengen van het recht om, voor een termijn van een jaar tot twintig jaar :*

1° in welke hoedanigheid ook deel te nemen aan onderwijs in een openbare of particuliere instelling die minderjarigen opvangt;

2° deel uit te maken, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen gericht is;

3° een activiteit toegewezen te krijgen die de veroordeelde in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen plaatst, als vrijwilliger, als lid van het statutair of contractueel personeel of als lid van de organen van bestuur en beheer, van elke rechtspersoon of feitelijke vereniging.

4° te wonen, te verblijven of zich te op te houden in de door de bevoegde rechter bepaalde aangewezen zone. De oplegging van die maatregel moet met bijzondere redenen worden omkleed en rekening houden met de ernst van de feiten en met de reclasseringsmogelijkheden voor de veroordeelde.

Artikel 389 is van toepassing op deze bepaling.

De strafrechter kan bij de veroordeling voor bepaalde misdrijven van seksuele aard t.a.v. of met behulp van minderjarigen (zoals bv. voyeurisme, verkrachting, grooming, bezit van kinderpornografie, prostitutie van minderjarigen...) met het oog op het beperken van recidiverisico, deze bijkomende straffen opleggen. De bijkomende straffen op basis van punt 2° en 3° houden in dat de betrokkene gedurende een bepaalde periode geen deel mag uitmaken van een organisatie waarvan de activiteit in hoofdzaak op minderjarigen is gericht, of dat de betrokkene geen activiteit mag uitvoeren waarbij hij of zij in een vertrouwens- of een gezagsrelatie tegenover minderjarigen komt te staan. Indien dergelijke bijkomende straf wordt vermeld op het uittreksel uit het strafregister, zal de aanstellende organisatie rekening moeten houden met deze bijkomende straf, en zal ze ertoe gehouden zijn om de betrokkene niet aan te stellen. De organisatie heeft dan geen beoordelingsmarge.

Artikel 3 bepaalt ook wanneer de controle dient te worden uitgevoerd, met name bij de aanstelling van een nieuwe medewerker. Het ontwerp van decreet voorziet enkel in een controle bij de aanstelling, niet in een latere of herhaaldelijke controle. De omzendbrief van het College van Procureurs-generaal nr. 08/2014 houdende Mededeling van opsporingsonderzoeken, vervolgingen en veroordelingen van ambtenaren, en personen die taken van openbaar belang waarnemen of die functies uitoefenen die doorgaans een gezagsrelatie met minderjarigen of kwetsbare personen impliceren³ speelt hierop in. M.b.t. onder andere personen van wie het dossier aantoonde dat zij functies uitoefenen in de gezondheidszorg, de welzijnszorg, de culturele sector, de jeugdsector, de media en de sport voor zover deze functies doorgaans een gezagsrelatie met minderjarigen of kwetsbare personen impliceren en ze worden uitgeoefend in het kader van een structuur met rechtspersoonlijkheid, kan het openbaar ministerie bepaalde veroordelingen (en onder bepaalde voorwaarden zelfs het feit dat de betrokkene het voorwerp is van een opsporingsonderzoek of vervolging) meedelen aan de vertegenwoordiger van de organisatie in kwestie. De toepassing van deze omzendbrief heeft tot gevolg

³ Zie omzendbrief: https://www.om-mp.be/sites/default/files/u1/col_08_2014_herziene_09.01.2020.pdf

dat een herhaaldelijke controle van het uittreksel uit het strafregister niet noodzakelijk is.

Ook dient te worden opgemerkt dat het tweede lid van artikel 3 vermeldt dat het de betrokkene – de aan te stellen medewerker - is die het uittreksel uit het strafregister voorlegt. De betreffende organisaties krijgen dus geen toegang tot het Centraal Strafregister of tot een andere gegevensbank. De betrokkene staat zelf in voor het aanvragen van het uittreksel uit het strafregister en het voorleggen ervan aan de betreffende organisatie.

Tot slot vermeldt het vierde lid van artikel 3 dat de controle ook moet worden doorgevoerd ten aanzien van medewerkers, die niet nieuw zijn, maar die door een wijziging van hun activiteit, bv. een overplaatsing of een functiewijziging, zouden voldoen aan de voorwaarden vermeld in het eerste lid. Deze controle is enkel verplicht indien ze voorheen niet voldeden aan de voorwaarden. Indien bv. een beleidsmedewerker van de gemeentelijke jeugddienst een functiewijziging ondergaat waardoor deze in de zomer ook mee moet instaan voor de begeleiding van minderjarigen tijdens zomerkampen, zal het lokaal bestuur bij die functiewijziging ook de controle moeten doorvoeren.

Artikel 4

Artikel 4 bevat de uitzonderingen op de verplichte controle van het uittreksel uit het strafregister.

1° Indien de betrokkene tijdens het voorbije jaar reeds een uittreksel uit het strafregister heeft voorgelegd aan een organisatie, hoeft hij dit niet opnieuw voor te leggen bij een nieuwe aanstelling door dezelfde organisatie, noch hoeft de organisatie de controle opnieuw door te voeren.

Hiermee wordt vermeden dat medewerkers die worden aangesteld met kortdurende contracten (bv. week- of maandcontracten), telkens opnieuw een uittreksel uit het strafregister moeten opvragen en dat de organisatie telkens opnieuw de controle zou moeten doorvoeren.

2° Indien een overeenkomst wordt gesloten met een rechtspersoon (bv. een vennootschap of een vzw) m.b.t. een persoon die activiteiten zal uitvoeren in de aanstellende organisatie, zal de controle van deze persoon niet moeten worden doorgevoerd indien de rechtspersoon bevestigt dat de controle reeds gebeurd is op het ogenblik dat de rechtspersoon die persoon zelf heeft aangesteld. Indien bijvoorbeeld een consultancybedrijf een externe consultant een langdurig project m.b.t. minderjarigen laat uitvoeren in een school waardoor de consultant gedurende lange tijd fysiek aanwezig is in die school, zal de school de controle toch niet moeten uitvoeren t.a.v. die consultant, indien het consultancybedrijf bij het aanwerven van de consultant de controle reeds heeft doorgevoerd.

3° Een dienstenovereenkomst die geen structurele samenwerking beoogt, wordt niet gevat door het decreet. Indien men een clown aanstelt als animatie op een opendeurdag, is de verplichte controle van deze clown niet noodzakelijk. Hetzelfde geldt voor een acteer-workshop die gegeven wordt in een theatergezelschap. Er wordt immers geen structurele samenwerking beoogd. Indien een jeugdhulpvoorziening echter bijvoorbeeld een externe kinderpsychiater aanstelt en hiervoor een dienstenovereenkomst van twee jaar sluit met de psychiater, waardoor de psychiater gedurende twee jaar activiteiten t.a.v. minderjarigen verricht in de voorziening, zal dit als een structurele samenwerking worden gekwalificeerd, waardoor de verplichte controle wel van toepassing zal zijn.

Artikel 5

Artikel 5 bevat de regeling omtrent de verwerking van persoonsgegevens. De organisaties, vermeld in artikel 2, dienen immers over een rechtsgrond te beschikken om de gerechtelijke gegevens, die vermeld worden op een uittreksel uit het strafregister, te mogen verwerken. Artikel 5 is opgesteld vanuit het beginsel van minimale gegevensverwerking.

Paragraaf 2 van artikel 5 bepaalt de finaliteit van de verwerking van de persoonsgegevens, met name de bescherming van minderjarigen. Het uittreksel uit het strafregister zal worden gecontroleerd met het oog op bescherming van minderjarigen. Dat is ook het uiteindelijke doel van het decreet. Om dat doel te bereiken wordt ten aanzien van nieuwe medewerkers vereist dat zij goed en zedelijk gedrag vertonen, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt.

Daarnaast bepaalt paragraaf 2 ook de types persoonsgegevens die in het kader van dit decreet kunnen worden vermeld, met name identificatiegegevens en persoonsgegevens als vermeld in artikel 10 van de algemene verordening gegevensbescherming (AVG). Dit zijn immers de persoonsgegevens die opgenomen zijn in het uittreksel uit het strafregister. Bijgevolg is het strikt noodzakelijk dat deze persoonsgegevens kunnen worden verwerkt door de betreffende organisaties. Persoonsgegevens vermeld in artikel 10 van de AVG zijn persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen, die op grond van artikel 6, lid 1, alleen mogen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden.

De organisaties verwerken de persoonsgegevens, vermeld in paragraaf 1, conform artikel 6, lid 1, e), van de algemene verordening gegevensbescherming: de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen.

Het tweede lid van paragraaf 2 bepaalt de wijze van verwerking. Deze is beperkt tot het doorvoeren van de controle van het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt.

Het derde lid van paragraaf 2 geeft aan van welke personen de vermelde persoonsgegevens kunnen worden verwerkt. Hiervoor wordt verwezen naar artikel 3, eerste lid, waarin wordt vastgelegd ten aanzien van wie de controle dient te worden uitgevoerd, met name aan te stellen medewerkers. Dit geeft ook nogmaals aan dat de controle plaatsvindt vóór de aanstelling.

Het eerste lid van paragraaf 3 geeft aan dat elke organisatie individueel als verwerkingsverantwoordelijke optreedt met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens, met name voor de controle van het goed en zedelijk gedrag aan de hand van het uittreksel van het strafregister.

Bijgevolg is elke organisatie ook verantwoordelijk voor het treffen van de betreffende beveiligingsmaatregelen. Aangezien persoonsgegevens, vermeld in artikel 10 van de AVG, toch delicate gegevens betreffen, is een bijzondere aandacht inzake informatieveiligheid vereist. Zo moet er bijvoorbeeld worden gewaakt over een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer tot de uittreksels uit het strafregister, zodat niet elke medewerker binnen de organisatie deze vrijelijk kan raadplegen.

Gezien de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 10 van de AVG, moet er ook gewezen worden op de toepasselijkheid van artikel 10, §2 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens:

§ 2. De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker stellen een lijst op van de categorieën van personen die toegang hebben tot de persoonsgegevens, met een beschrijving van hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de beoogde gegevens. Deze lijst wordt ter beschikking gehouden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit.

De verwerkingsverantwoordelijke en, in voorkomend geval, de verwerker zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling, ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

Het derde lid van paragraaf 3 legt de regels omtrent de bewaring van de uittreksels uit het strafregister – en dus de persoonsgegevens – vast. Als algemeen principe geldt, conform de AVG, dat persoonsgegevens niet langer mogen bewaard worden dan noodzakelijk is voor het doeleinde van de gegevensverwerking – in casu de bescherming van de minderjarigen, en meer concreet de controle van het goed en zedelijk gedrag van de betrokkene, dat minstens een onberispelijk gedrag in de omgang met minderjarigen inhoudt. Bijgevolg bepaalt het decreet dat de uittreksels uit het strafregister vernietigd worden nadat de definitieve beslissing omtrent de aanstelling van de medewerker genomen is.

Dit heeft tot gevolg dat de organisatie niet zwart op wit kan aantonen dat zij de verplichte controle heeft doorgevoerd. Deze bewijsmogelijkheid weegt echter niet op tegen het grondwettelijk recht op privéleven, dat te zeer zou worden ingeperkt door het langdurig bijhouden van het uittreksel uit het strafregister.

Met het oog op bescherming van dat recht op privéleven, wordt in artikel 5 tot slot nog vermeld dat de personen die de controle doorvoeren, de verkregen informatie als vertrouwelijk dienen te behandelen. Het kan immers niet de bedoeling zijn dat dergelijke gevoelige strafrechtelijke informatie verspreid wordt naar andere medewerkers binnen de organisatie, die niet betrokken zijn bij de aanstelling van de medewerker. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan artikel 10, §2, tweede lid van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens.

Artikel 6

Dit artikel voorziet in een evaluatie van het decreet door de Vlaamse Regering na één jaar na de datum van de inwerkingtreding. Op die wijze kan worden nagegaan of de controle die voorzien wordt in dit decreet, een meerwaarde vertoont in de strijd tegen seksueel geweld en de bescherming van minderjarigen en of het toepassingsgebied van het decreet moet aangepast worden.

De minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Buitenlandse Zaken, Cultuur, Digitalisering en Facilitair Management,

Jan JAMBON

Viceminister-president van de Vlaamse Regering
Vlaams minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand

Ben WEYTS

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR